

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

Bà Thu ngồi trên cái ghế sofa trộm ngẫm.

Sáng nay, bà không phải ra cửa hàng nhả công việc cửa mà t cái máy cũ suốt bao nhiêu năm qua. Chạy sang tiệm thuốc súng, chờ hỏi mua cô con gái của nh.

- Má à, sao khi không bán tiệm, rồi đòi về Việt Nam?

- Má mua về thăm làng xóm. Có khi má xin ở lại bên này luôn. Mua quá, thì ngày ba con mà t.

- Thôi đi má ơi. Bên đó đâu còn gì cho mình thuốc súng ti c. Má không nh, ba không bao giờ mua nghe ai nh c thì Việt Nam sao.

Bà im lặng, không phải để lặng nghe con gái nói u buồn. Để u óc bà bnh bng trôi ng c dòng thời gian về kho ng quá kh, mà bà không mua nghĩ đến.

Mỹ tu n tr c, mà t ng i đàn ông vào mua hàng cửa nhìn cô con gái của bà về ánh mắt th t . Bà linh cảm mà t đi u gì đó, nh ng ch a k p h i, thì đi a con gái của bà đã làm ng i ta ng ng ngừng b đi.

- Nhìn gì mà nhìn d v y?

Tho đánh đá nh ng đôi mắt tròn, nhìn khách d y v thách th c.

- Xin i, có i tôi m v i mà t ng i tôi quen Lê Minh Xuân.

Lê Minh Xuân. Cái vùng kinh tế m i nghèo nàn xa , mà bà ch nghe qua nh ng i n đi lao động xã h i ch nghĩa. M h v cu c s ng nh c nh n c a ng i nông dân b t đ c dĩ. C m y tu n sau, bà mong ngóng ng i đàn ông đó. Bà gi n mình ph n ng ch m ch p, b m t c h i thăm h i ng i đ ng h ng. M t lý do nào đó, khi n câu nói của ng i đàn ông c i n qu n trong đ u, đ n đ bà đi đ n quy t đ nh th t táo b o.

- Má phải về con à. Bít đâu...

Bà b i ng n a ch ng câu nói, lòng qu n lên nh b con dao bào c t ru t. Tho không đ ý, m nàng đang i n tránh xu ng b p lau n c m t. Đ ng nh, c n xúc đ ng đang dâng tràn, bà ng ng vào phòng khoá trái cửa. Trong góc, chỉ c k th nh v i chỉ c nh con con. Ch ng

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

---

bà vùi nét mặt khốc khốc, ngơ ngơ mà bẽn lẽn cho ông là thòng ăng bám. Nhưng bà hiểu ông. Hiểu, thì sao ông thộn thộn như kẻ mất trí, cũng như bà, không bao giờ cảm thấy bình an qua những việc bà đã làm. Bà thòp mặt nén nhang, lâm râm khấn vái, kiên nhẫn chờ cây nhang tàn rụi, rồi cắt tỉm nh vào đáy chiếu và li đã soạn sẵn cho chuyển đi xa vắng nguôn. Tồn ngôn, bà cảm chiếu bao bì có in xấp nh trờng đen cạ ngôn i ch. Nợc mất bà chột giần dĩa nh cón mả đũ mùa.

...

- Thu. Ôm cho chẻ mất đũa, có bẻ gì, cũng ráng nuôi cháu thay chẻ, nha em!

Ngôn i em gái xiết chột đũa bé vào lòng, không trờ i, mà chẻ nhẻ m mất củu nguyôn, khi con tàu nhẻ chột máy trên biẻn, rờng rả mỳ ngày.

Và sau đó là bão.

Trong đêm thì bão bùng, chiếu thuyển con chao đũa nhẻ chiếu lá, quay cuống vùi cón bão. Ánh đèn pha lờp lánh tỏ mặt con tàu lờn đang gờ m rú hú còi, chẻ sóng tiẻn đũa. Đó là lúc con tàu bẻ t củu vờ ra tẻng mẻ nh đũa đũa. Nó gẫy gẻn khúc giẻa. Mất con sóng ngẻ m tẻ dẻ i đáy đũa dẻ ng tung lên, cẻ t ra hai khúc, là khúc hai chẻ em ngẻ i ôm hai đũa trẻ sinh đôi hai bên. Nó nhẻ là đũa nhẻ nhẻ, nhẻ cái vĩ tuyẻn 17 cẻ t ngang con sông Bẻn Hẻi thì i 54, trên cái đũa tẻ cẻ mà con ngẻ i trẻn chẻ y ngẻ i đũa chẻ ng cẻ a mình, tẻ mẻ t giẻo thuyẻ t điên cuống nhẻ p tẻ mẻ t đũa tẻ cẻ xa lẻ.

Cô em gái hoẻng hẻt, cẻ gẻng ngỏi đũa bám vai ông anh rẻ, đẻ kẻp nhìn theo bà chẻ vẻ a vùng vẻ y, vẻ a cẻ ôm con trong chiếu áo phao mong manh, càng lúc càng xa đũa, theo tẻng đũa tẻ sóng vô tình. Ngẻ i chẻ ng ngẻ ngẻc nhìn theo, hẻt quay vẻ hẻng ánh đèn tàu xa xa, nhìn cô em vẻ đũa i sẻ c mẻ t lẻ đũa, nhìn đũa a con sẻ c nẻ c thét thẻ m nẻ, nhìn biẻn sâu đen thẻ m.

Có ngẻ i nói: Biẻn ác! Cũng có ngẻ i nói: Biẻn củu mang con ngẻ i! Đũa là đúng, sai?

Bẻ t lẻ c. Đau khẻ. Tuyẻ t vẻng cùng cẻ c, thẻ y vẻ trôi càng lúc càng xa, vì lẻ c hút cẻ a cánh quẻ t con tàu thì i càng gẻn. Ông chẻ ng nhẻ m mất thu hẻt sẻ c lẻ c nâng đũa bé lên cao. Vẻng vẻng tiẻng la củu củu củu a đàn bà, trẻ con nhẻ đang thi đũa gẻo vẻ i giẻ.

...

Tẻ sáng tinh mẻ, ngẻ i trong trẻi không còn lẻ gì cẻ nhẻ nhẻng kẻ lang thang đẻ c bẻ biẻn, nhìn vẻ cẻi xa xẻm. Ngẻ i ta đi tìm lẻ i nhẻng mẻ t mát đẻ c đẻng.

Chiẻu sẻ m xuẻng, ngẻ i ta ngẻ i đó thẻn thẻ hy vẻng trông mong mẻ t phép lẻ hiẻ m hẻi. Thẻ i gian đôi khi xoa đũa đũa nẻ i đau cẻ a con ngẻ i. Nhưng cũng có nhẻng kẻ không bao giẻ thoát đẻ c nẻ i ám nhẻ kinh hoàng đó và mãi mãi thành cái xác không hẻn.

Bà Thu thay mẻ t chẻ, lo cho ông anh rẻ vẻ i nẻ i thẻng cẻ m cẻ a ngẻ i cùng chia xẻ chút may mẻn. Đũa bé gẻi bà là mẻ. Gẻi ngẻ i đàn ông trung niên lúc tẻ nhẻ, lúc điên là bẻ và hẻ đã sẻng

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

---

nhỏ vầy, suốt hai mươi năm nhỡm gia đình hạnh phúc. -Tôi mệt lắm, ông ôm chầm lấy bà, gọi thì thỏm tên ngọt ngào, đỡ nhỡm ng chi u tay, trong tay âu yếm nhìn cô bé con tung tăng chồm nhỡm trong công viên. Bà không hiểu đó là tình yêu hay chỉ là thói đời hời hợt nhỡm tình cảm nhỡm c d d c.

Bà chỉ biết mình đã phạm lỗi lầm, không thể dung thứ trong luân lý Á đông. Thở mồm c m thổi thổi, đỡ y bà đỡ n đỡ n vào mệt góc vắng cách biết vài mươi ngườ i, mà bà nghĩ: bà sẽ chôn vùi đời bà n n i y. Đôi khi, gặp ngườ i làng xóm thân quen, bà vẫn vẫn thăm hỏi, đỡ r n i càng lúc, càng tin tưởng vào vấn đề hóa s p đ t. Ra đi, mệt nhà, mệt chợ, mệt cháu, làm v h , làm m b t đ c dĩ. Ph n i chẳng đó là sẽ đánh đ i mà bà ph n i chấp nh n cho cái giá t do...

*

Qua khung cửa kính máy bay hình bầu dục, quê hương thân yêu hiện rõ v n i nhỡm ng th a ru ng vuông v n xanh màu m non, nhỡm ng mái nhà cao th p chen chúc. Bà tr n i n i ch n cũ, đ đ i n ki n ng n i ch nhà xa l , mệt th công nhân viên chức nhà n c đ c chính ph g bán căn nhà m h n c m t c a ch bà cho h . Ng n i ch m i l n g l nhìn t m nh đen tr n g r i l c đ u, không hiểu vì s bà đời nhà hay th c s không biết ng n i trong hình là ai, đ đầu, l u l c ch n nào?

T đ ng bà ch t nghĩ đ n i ng n i đàn ông, bà tìm lên vùng Lê Minh Xuân, mãi m i đ n đ c căn nhà nh th chồi trâu do ng n i này ch , ng n i kia mách, đ đ i l y vài ch c ngàn b c.

...

Chỉ bà nh n m da b c x n g, ng i b t đ ng trên chiếc gi n g đan b n g phen n a. D n i sàn nhày nh a v t b n đóng dày thành b a, hôi l m gi n g. Bà ôm ch m l y ch . Ch bà, t khoẻ m t l m sâu, nhỡm ng gi t l ch y dài trên g n g m t không còn bi u l chút tình c m.

- Th o i, đây m i là m ru t c a con.

Th o cũng khóc theo b n ch t m m y u c a ng n i ph n . Nàng ch t hi u t i sao M n àng nh t đ nh đời v cho b n g đ c, dù nàng th y Vi t Nam hoàn toàn xa l . Con kính tr n tr n l y l i, khi n nàng c n nh n suốt đ c đ n g b n g th ti n g Vi t l l . M i chuy n ng n àng quá, đ n đ Th o ch còn biết im l n g ng i yên, nhìn hai ng n i đàn bà. C hai đ u là m , m t m sinh thành, m t m nuôi đ n g.

- Chỉ tha thôi cho em. Em ng ch và cháu m t t đêm thuy n đ m.

Ng n i đàn bà b i l i t nh m nh m đôi m t kèm nhèm, đôi kính lão g n g nh a thô k ch càng làm tăng thêm v già nua c a bà, dù bà ch n g h n em m y tu i. T kho n g ký c m t m , loáng thoáng cái đêm sáng ném bà lên gh n h đá. Bà c l t theo chiếc gi con có cô bé ng t l m t lúc nào. Kho n g cách ch đôi ba th c, mà bà không cách chi v n n t i. Lúc bà hoàn toàn t nh t áo, bà biết đôi chân đã hoàn toàn vô đ n g, mi n g bà đ ra không th t thành ti n g. B n công an l c tung chiếc r mây lót áo qu n cũ t s n g, tìm vàng, ch n g th m đ m x a đ n cô bé ch a tròn tu i.

Ng n i ta l y s ch s chút tài s n còn l i, r i đ u i bà đi. Hai m con b n g tr thành ăn mày, v t

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

---

va v t v ng không nhà không c a. Con Th ng l n lên trên v a hè xã h i, nên ch có m t th ngh không v n nuôi m t nă m m i m y nó cũng ch ng bu n nh . R i ng i ta làm đ p thành ph , bài tr th đ i m m t h ng nh nó, đ m đ ng tr i th m đón Vi t ki u. M nó ch ú , nên nó ch ng bao gi bi t: đáng l nó cũng là m t trong nh ng núm ru t ngàn đ m nh chùm kh ng t, đang đ c m i đi trên t m th m y.

Hàng xóm th y nó đi đêm, đi ngày b m c bà m tàn t t v i m g o c i, nên trách nó b t hi u. Nh ng xét ra thì nó còn h n nhi u ng i cùng tu i, cùng m h c v n r ng không nh nó. Tình c m c a k b n cùng ch ng khi nào êm m nh nh nh tranh v c a nh ng gia đình phong l u.

- Còn đây là Th ng, ch song sanh v i con.

Th o p úng chào ch . Ánh m t nàng tràn v xót xa nhìn ch mình, trong b qu n áo h hang đ i th o. Th ng cũng nhìn em đ y v m c c m. Trong thoáng ch c ng ngàng, Th ng im l ng l ng nghe dì Thu k s chuy n cũ.

- Dì có nh n tin tìm, g i th v đ a ch cũ mà không th y h i âm và cũng không còn ai bi t tin t c gì h t. Th c s , thì dì cũng không ch c m con và con còn s ng.

Nh ng năm tháng đ n dày lă l n ngoài đ i, đã khi n tình c m c a Th ng chai đá, nàng ch còn nhìn th y b qu n áo sang tr ng Th o. S ti n h u h c a ng i n c ngoài là c h i ngàn vàng đ có ch b m v iú tài chánh.

C tu n li n, Th ng ch than th t chuy n thi u th n này, đ n ch h t h ng kia không ngoài m c đích v i dì Thu.

- Ch Th ng k quá má à. Ch có v v t ch t, ti n b c trên h t.

- Con đ ng nghĩ v y. T i ch con kh quá, nên thềm khát đ th .

- Con không nói ch l i đ ng, nh ng lúc này mà ch c lo s m s a nh ng th gì đâu, trong khi cái đáng lo là tìm cách đ n v Sài Gòn, ch c đ đây con n con đ a quá má i.

Bà Thu c i nét m t khoan dung. Bà hi u Th o quen s ng t bé n i x ng i nên ch s nh ng đ i u ng ng n, còn Th ng thì thi u th n m i m t nên thềm mu n t cái áo đ n đôi giày. Là ng i buôn bán, bà đ gi và th a khôn ngoan đ x p x p công chuy n. Đi u bà c m th y á náy là làm sao đ bà có th lo cho ch , cho cháu sau khi bà quay v M . Đ u óc bà phác ho th t nhanh nh ng k ho ch táo b o. Bà ng m nhìn Th ng, cô gái đen đúa th b i tr n t c hôm qua, bây gi có chút son ph n trông đ p thanh thoát không khác gì cô em sinh đôi là m y.

- Th ng Trung nó th ng con, ph i không Th o?

- Hình nh v y đó má, nh ng con ch m n nh thôi. Con th ng ng i khác má bi t r i mà.

- M tính g con Th ng cho nó, con nghĩ sao?

- Ý tr i đ t i. Anh Trung nh không v Vi t Nam đâu má.

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

- Không. Mẹ sợ lo cho con Thế đang sang Mỹ, quen thằng Trung. Mình tìm mẹ ở thành phố, con sợ quen họ, không sợ con đi a hay đi ch nhái kêu đêm nữa. Đi đi vài má vài tháng và cũng là dịp cho con trở nên hơn mẹ ruồi con.

- Dì, hôm qua mẹ con nhìn tìm mẹ nh c a Ba, ú ả cái gì đó con không biết.

- Con là a i mà nói cho chị con biết, đi u, đi ng cho mẹ con hay chuy n ba con mẹ t r i.

*

- Thế o, Thế o.

Đ a con gái ng ngác, nhìn v h ng ng i gi, r i p úng.

- Dì, chào anh... Trung!

- Làm gì mà nh mẹ t h n v y Thế o, Việt Nam có gì vui là m sao?

- Dì, khác nh u m anh.

- Tr i i. Thế o hôm nay đi ch s quá đi. À, mà v quê có h n tháng sao em nói tí ng Việt sánh s i quá. Ch c nh ăn n c m m h ?

- Dì.

- Tr i. Em mà ngoan và d th ng ki u này ch c anh ch t m t thôi Thế o !

Đ a con gái đi mẹ t cúi đi u, mân mê tà áo.

- Bên đó không có thu c nhu m tóc sao Thế o. , mà thôi đi. Anh th y Thế o đi tóc dài đen dịp h n ki u nhu m quần quần, vàng vàng gi ng nh cháy n ng.

Trung lắng xẵng đi chi c túi xách đi ra ch l y hành lý. V a đi v a t m t m.

- Ch c anh ph i v i t m t bài khuyên m y cô bên đây v Việt Nam mẹ t chuy n.

- Chi v y anh?

- Đi hi n th c gi ng con gái Việt Nam, ch làm chi. Bên đây ăn french fried hèn chi gi ng b ch qu !

Cô gái ch m m c i.

- Đó, th y không! H i tr c mà anh nói nh v y, ch c em nh y d ng vào h ng anh r i.

Th o v n c i t m t m, riu riu theo chân Trung.

- Anh Trung. Em không ph i là Thế o!

Trung s ng nhìn Thế o, t đi u đi n chân.

- Em nói gì v y, Thế o?

- Em là Th ng. Ch em sinh đôi v i Thế o.

Trung không k m đi c kính ng c, quay l i nhìn l n n a. Thái đi ch t lúng túng không còn v t nhiên nh tr c.

- Tôi... Tôi xin l i.

Trung đi ng kh ng l i, không biết ph i làm gì lúc này.

- Anh đi a Thế ng v nhà Thế o. À, Thế o gi cho anh cái th này.

Trung v i vàng xé th, v a đi c v a li c nhìn Thế ng. Qu th c hai ng i gi ng nhau nh hai gi t n c.

- V nhà nói chuy n đi Thế ng. ả đây không tí n.

Xa l thăm th m, Trung im ng lái xe, trong khi Thế ng tò mò nhìn c nh v t chung quanh không ch p m t. Cái gì cũng xa l làm Thế ng b ng. Nàng nhìn xu ng chân kh nói.

- Thế o nói: nh anh Trung giúp Thế ng mẹ t tháng, r i Thế ng v .

- Nh mẹ t tháng thôi h ?

- Dì, r i Thế o qua l i đây.

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

- Tháng không biết, Tháo nói gì trong thá?

- Dạ không.

Trung nhìn lại gương mặt trái xoan, nước da xám màu và đôi mắt thoáng vẻ băn khoăn pha nét buồn rái rái. Anh nghĩ đến Tháo hay đến Tháng, chính anh cũng không phân biệt được nữa.

Hái gia đình Tháo mới qua, đến với chúng ta, anh là người hàng xóm gần gũi và cũng là người đáng học hỏi nhất cùng dãy. Trung quen Tháo, cô bé có đôi mắt tròn to đen láy, lián thoáng nhí nhánh, lúc nào cũng cười và ngángáng mái tóc nhuộm chút màu vàng óng.

Quen thân rồi, Trung cảm thấy Tháo chỉ coi Trung như một người anh không hơn không kém. Nhưng Trung không cần, Trung thấy Tháo bao nhiêu lại càng chiáu chuáng cô bé bấy nhiêu, đến để quá láy ra mắt. Nhưng để đón chăm sóc của Trung không làm Tháo thay đổi. Tháo có tình ý với anh chàng sinh viên chung trường. Dù Tháo thừa biết: Đát lãng nháng không ra gì.

...

- Anh Trung à!

- Gì đó em?

- Em không muốn nữa.

- Sao em than vá bên đây chán, mà lại không muốn nữa?

- À, bên đây chán quá. Không có bạn bè, không ai nói chuyện!

- Có anh rồi, còn gì!

- Có anh? Còn ngày anh đi làm. Thấy ngáng xá mặt gần đây.

- Thôi nhé. Đến ngáng buồn như vậy. Tát tá, rồi đi thuáng lãnh em qua. Lúc đó sẽ khác, chỉ bây giờ anh không thể đi em đi gặp người này người kia. Chuyện này mà để bạn bè ra đi từ đó nhé.

- Há. Anh chỉ để cái doá nghĩ. Làm như em ngáng.

Trung im lặng. Gần một tháng gần gũi với Tháng, anh không cảm thấy chút tình cảm nào nảy nở, như đối với Tháo. Tháng có vẻ đẹp thuáng má bên ngoài, nhưng tâm hồn nàng là dòng nước thác loán, bùng nổ, lại lại. Thấy lại nói, thấy hành động của Tháng, đến có vẻ hàm chứa một số tính toán khác hơn với Tháo. Tháng thấy Tháng đến gần Trung, xô đẩy đến chỗ mà thấy như vô tình, nhưng Trung thừa hiểu: Tháng muốn gì, tính gì. Anh có vẻ bất mãn vì cách xử sự của Tháng, nhưng gì im lặng.

- Em cần mua sắm gì nữa không Tháng, anh đưa em đi.

- Em chỉ cần một chiếc váy thôi, mà sắm cho anh.

- Còn nói đi, nếu không quá sức, anh sẽ mua tặng em.

- Anh không mua nữa đâu, vì thế này...

Tháng bắt đầu câu nói, liác mắt nhìn Trung.

- Hay là cuối tuần này, anh đưa em đi party một lần đi cho biết.

- Không phải là anh cần hay không muốn, nhưng trường hợp của em khác nhé. Đi chơi đông người, rồi ai trông thấy sẽ có chuyện không hay. Nếu em thích, anh sẽ cho một buổi tiệc ở nhà và chỉ mời bạn bè anh tin cậy cho em vui.

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

- Vỹ cũng đi c!

Buổi tiệc không như Thọ mong muốn, không có những người đàn ông xúm vào tán tỉnh và đớp miếng của Thọ như nàng nghĩ, dù nàng đã chọn bỏ đi phần tốt đẹp trong áo của Thọ. Cũng chẳng ai hỏi han về Thọ. Ngay cả những người đàn bà cũng không có vẻ tò mò thu hút như những tình nhân. Nàng chợt hiểu: có một sự sắp đặt nào đó ở Trung, khi nàng bước đi vô cùng.

Hôm nay Thọ đi về sớm, đến đi xong xuôi, nàng ngồi chờ Trung đến. Phin cà phê đã bày sẵn chờ thêm nước sôi. Còn một tuần nữa thôi, nàng sẽ rời đi đây để trở lại chốn xa, trở lại với cuộc sống như cũ. Tự nhiên nàng thấy khó chịu. Tại sao Trung có vẻ lo lắng vì nàng. Nhìn đi ngó lại, nhìn ra khung cửa sổ, chợt nhớ tới những ngày tanh dù đã hơn 10 giờ sáng. Không thể nhớ về đi c.

Bằng mọi cách, Thọ phải đi. Hy vọng lý do Trung nhớ Thọ nói, có lẽ không thành. Nàng loay hoay đứng lên ngồi xuống, lúng túng một cách kỳ lạ. Trở lại Việt Nam rồi sao nữa? Chẳng ngày đi Thu bỏ lãnh sang? Đi có bỏ lãnh? Còn vô vọng hơn mò kim đáy biển. Hay đi tiệc tiệc cuộc đi một cô gái bia ôm, bám víu mong manh vào một anh chàng kiêu bào nào đó, để thoát khỏi tầm tay những người trên một quê hương mà sự đi đi chính là nỗi sợ hãi đã thành hình từ lâu. Nghĩ đến đây, Thọ nghĩ thật dài chán nữa.

Thoáng tuy thấy bóng vạt tan biển bóng thướt nở năng sinh tồn của người con gái trẻ qua nhieu sự sống gió. Thọ ngắm ngắm vào buổi, đứng trước chiếc ghế ngồi ngắm nghĩa chính mình. Nàng cảm thấy thoải mái nét đẹp ngây thơ, nét đẹp mà đàn ông đi tìm, đi xa và cao, tham những... vô vọng nghĩ thật Phút, Thọ đoán: Thọ là Sinh viên! Nàng cười bớt thêm chiếc khay áo trước, uốn nắn lập với cho khoanh người trẻ ríu ríu hơn. Hai tay đưa lên đôi vú căng căng, Thọ nghĩ vô mãi, vô mãi, nhớ nhớ nhớ đôi tay đàn ông thì ư xót không lâu.

- Hôm, thì xem anh Trung có phải là thánh không?

Thọ nghĩ nghĩ, khi trở lại môi pha chút son hồng, giu giu nhợt nhạt toan tính của cuộc đi, trong xã hội với những nhíp nhúa mà nàng đang cảm thấy lên tận vũng bùn. Thọ nghiêng nghiêng đầu cho mái tóc đen nhánh loà xòa theo làn gió nhẹ, rồi hít một hơi thở ra ngoài như chiếc phone đang reo tiếng hai.

- Anh Trung, em chờ anh tối sáng đến giờ nè.

- Vỹ mà đi thì Thọ chờ đi. Đúng là con gái đi đi ai cũng vô tình.

Thọ nghĩ nghĩ, nhieu mà thì thì m... đi? Nàng có nghe loáng thoáng về người bạn học của

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

Tho. Trong đ u nàg ch t n y sinh ý đ nh g p ng i thanh niên này.

- Anh Đ t i. Tho mu n nh anh m t vi c đ c không?

- Vi c gì n a, hôm nay mà ch a th y Tho đ n ghi danh. B Tho tính h c khoá khác gì sao?

Th ng ng n ng i. Nàng có bi t chuy n h c hành ra sao? Trong ánh m t c a nàng, th gi i c a nh ng Sinh viên đ i h c là m t th gi i xa l , cao sang không trong t m tay v i c a nàng. V y mà bây gi cánh c ng đó đang m r ng tr c m t.

- Đ , em còn đang đ n đo ch a quy t đ nh. Anh đ a em vào tr ng nha anh.

- Tr i . Hôm nay Tho dám x ng anh, em ng t x t. B đ nh đ kh Đ t h ? Thôi lo thay đ đi, Đ t t t ngang li n bây gi .

Th ng ùa vào khi chi c xe v a ng ng i. Trong khi Đ t tr n tròn m t, nhìn nàng.

- Có m y thág hè, mà Tho thay đ i nhi u quá. Nh ng mà...

- Nh ng mà gì h anh?

- Đ n tr ng... Tho m c nh v y dám con trai b h c h t!

- M c nh v y thì sao?

Đ t ng p ng ng.

- Hay thôi, đi ăn sáng Tho. Mai, Đ t đ a Tho đ n tr ng cũng đ c.

Đ t th t vui tính, c i m , ch không kiêu k phách l i nh Th ng th ng nghĩ v nh ng ng i trí th c. Thái đ m m ng chi u chu ng c a Đ t, khi n nàng thoág bâng khuáng. Không hi u Đ t s ph n ng ra sao, khi bi t Th ng và Tho là hai ng i hoàn toàn trái ng c?

Th ng th a hi u trình đ c a nàng đã khi n đàn ông th t v ng. Th ng ch còn s c đ p, m t th khí gi i mà nàng đã s đ ng thu n th c v i hy v ng bu c chân nh ng k háo s c.

- Làm gì mà anh nhìn đ v y?

- a, m c đ p vì mu n ng i ta nhìn. Đ t nhìn l i cảm ràm là sao ch ?

- Nh ng anh nhìn...

Th ng li c m t c i ng l . Chi c gh r i ngăn gi a t ng nh bi n m t. Và chi c xe không còn bi t ph ng h ng. Bu i ăn sáng không n i ph tàu quen thu c!

...

Trung b n ch n lo ng. Th ng đi đâu t sáng đ n gi không nói gì c . Anh loay hoay nh c đ n tho i. Nhìn hàng s mà ch ng bi t gi ai. Dì Thu, Tho , c nh sát... Đ u óc Trung quay cu ng v i hàng ngàn suy nghĩ. Hôm qua Th ng trang đ m đ p quá, khi n Trung suýt b t ti ng tr m tr . C đ em anh tr n tr c không ng . Hình nh Tho nhí nh nh nh ng đài các. Còn Th ng tuy có v hi n th c, nh ng s c x o đ n l ng l . M t ng i li n tho ng t nh , m t ng i h i h t nông c n. Nh ng c hai đ u có dáng đ p c a m t nàng tiên n mà đàn ông m c . Thi gian n ng n trời, ngoài tr i t i đ n và Trung thi p đi trên gh sa lông.

- Anh Trung, em xin l i đã làm anh ch .

- Không sao đâu em, nh ng em đi đâu không nói cho anh m t ti ng, hay đ l i vài ch cho anh hay?

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

- Em đi ch*ị* v*ị* anh Đ*ệ*t.

Trung kh*ố* gi*ữ*t mình.

- Làm gì mà anh có v*ị* lo âu v*ị*y?

- Th*ế*ng, sao em quen Đ*ệ*t. Em bi*ết* Đ*ệ*t là b*ên* thân c*ủa* Th*ế*o không?

- Bi*ết* ch*ắc*. Nh*ưng* không ph*ải* là anh yêu Th*ế*o sao? Đáng l*ạ* anh ph*ải* cảm *nh*ĩ em, n*ếu* em và Đ*ệ*t th*ế*ng nhau.

- Không đ*ể* c*ái* đâu Th*ế*ng. Đ*ệ*t đã bi*ết* em là ch*ắc* c*ủa* Th*ế*o ch*ắc* a?

- Ch*ắc* a. Nh*ưng* em s*ợ* cho Đ*ệ*t bi*ết*, khi Đ*ệ*t không th*ể* xa em đ*ể* c*ái* n*ày* a!

- Th*ế*ng. Anh có chuy*ên* này mu*ốn* nói v*ị* em hôm nay. Không ph*ải* vì chuy*ên* em đi ch*ị* v*ị* Đ*ệ*t, mà anh đã suy nghĩ k*ể* c*ả* tu*ần* nay r*ồi*. Anh đ*ể*nh th*ể* hai đi làm gi*ữ*y hôn thú. Sau đó, anh s*ẽ* làm b*ộ* lãnh cho em qua s*ở*m. Vì v*ị*y, em không c*ần* quen v*ị* Đ*ệ*t.

- Không. Em không c*ần* anh th*ế*ng h*ỏi*. Em yêu Đ*ệ*t!

- Yêu? Làm sao mà yêu, m*ối* i g*ặp* nhau, bi*ết* gì nhau mà yêu v*ị* th*ế*ng. Em không c*ần* ph*ải* đóng k*ể* ch*ắc* nh*ư* v*ị*y. Trung h*ỏi* g*ì* n g*ì*ng

- Em không th*ể* tin d*ời* Thu. H*à* đã b*ỏ* em bao nhiêu năm kh*ỏi* c*ái*. Em ph*ải* t*ìm* cách lo cho em.

- Không đ*ể* c*ái*. Tu*ần* t*ên* em ph*ải* đi v*ị* anh, tr*ở* v*ề* Vi*ệ*t Nam. Th*ế*o c*ần* gi*ữ*y t*ên* qua l*ạ* i đây. S*ợ* p*h* ngày nh*ỏ* p*h*c r*ồi*, em bi*ết* không?

Th*ế*ng b*ên*ng m*ột* khóc.

- Ai cũng Th*ế*o, Th*ế*o. Th*ế*o đ*ể* c*ái* h*ỏi*ng quá đ*ể* r*ồi*. Bây gi*ờ* t*ên* i phiên em!

Trung lúng túng, ôm Th*ế*ng, áp mái tóc nàng vào vai.

- Th*ế*ng, đ*ể*ng khóc n*ày* a em. Anh hi*ểu*. Nh*ưng* chuy*ên* gì cũng t*ên* t*ên* tính toán. Anh s*ợ* lo cho em qua bên đây. Còn chuy*ên* gia đình, em s*ẽ* còn nhi*ều* u c*ái* h*ỏi* đ*ể* g*ặp* ng*ười* i đem l*ạ* i h*ỏi*nh phúc cho em.

Th*ế*ng n*ói* c*ái*.

- Anh không bi*ết* gì h*ỏi*t. Anh không th*ể*ng em. Không có ng*ười* i đàn ông nào s*ẽ* th*ể*ng em, n*ếu* u h*ỏi* bi*ết* quá kh*ỏi* c*ủa* em. Em th*ể*t h*ỏi*c, đâu có nhi*ều* u c*ái* h*ỏi* nh*ư* Th*ế*o. Sao anh không hi*ểu* cho em?

Căn phòng b*ên*ng n*ói*ng n*ói*ng t*ên*ng t*ên*ng. Ti*ên*ng thút thít c*ủa* Th*ế*ng càng lúc càng to. Nàng khóc vùi nh*ư* đ*ể* a tr*ở* con v*òng* vĩnh, càng làm Trung lu*ôn*ng cu*ôn*ng.

- Anh v*ị* đây nh*ư*. Đ*ể*ng bu*ồn* n*ày* a. Làm gi*ữ*y t*ên* xong, anh s*ẽ* mua vé cùng đi v*ị* em.

- Ch*ắc* không ph*ải* anh mu*ốn* n g*ặp* Th*ế*o, hay anh s*ợ* em b*ỏ* tr*ở*n? Anh v*ị* đi, em không c*ần* anh.

C*ả* tu*ần*, Th*ế*o đi bi*ết* n bi*ết* th*ể*t khuya. Trung ch*ắc* còn bi*ết* ch*ắc* đ*ể* i m*ột* i ngày, l*ạ*ng nghe ti*ên*ng xe đ*ể* a Th*ế*ng v*ị* m*ột* i đêm. Diu nàng vào phòng trong c*ần* say n*ói*ng men r*ồi* u.

- Em h*ỏi* quá, Th*ế*ng *nh*ĩ!

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

- Kìa em, đâu có ai thèm đố ý đố n. Nhỡ ng anh yên tâm đi. Cuộc i tu n này, em sẽ về Việt Nam. Em không trốn đi đâu, mà lo.

Thế ng cậu i l i l . Đồi môi hỡ ng, bĩu l i v i v m a mai hỡ n trách. Nàng l m nh m trong c n say.

- Em đã mang gi t máu c a Đ t. Em không c n anh n a đâu, anh Trung. Đ t sẽ b o lãnh cho em. Đ t sẽ c u em ra kh i vũng l y. Ch có Đ t thỡ ng em, không đ m x a đ n thân ph n hèn m n c a em.

Trung ch t l ng. Ngoài sân, vài chi c lá vàng bay l l ng bám vào khung kính c a s .

...

Phi trỡ ng nh n nh p n ào k đ a đón. Nhỡ ng có đ i u gì đó th t khó hi u trong khung c nh ti p r c. Bà Thu lom khom ch m m hời cho ng i ch đ ang ng i trên chi c xe lăn. Còn Th o giang tay, ch y l i ôm ch m l y ch . Trung nhìn m i s vi c v i nét m t ng n ng ng o. Gi ng nh , l n Trung c m tay Thỡ ng trên máy bay.

...

- Em suy nghĩ k ch a? Đã nói cho Đ t bi t chuy n em có mang thai, ch a Thỡ ng?

- D ch a, em nghĩ: Đ t sẽ không thỡ ng em đâu. Em ch hy v ng chuy n có con sẽ khi n Đ t b o lãnh em.

- Em tính toán đ i quá, Thỡ ng i. Cũng l i t i anh, không chăm sóc em chu đáo.

Khi c n say l ng đ u, khi c m xúc nồng n i qua đi .Thỡ ng tr l i v i b n ch t c a ng i đàn bà trong dòng h gia phong. Hoàn c nh có làm cho Thỡ ng thay đ i.

- Em h i h n quá, anh Trung i!

- Chuy n qua r i. N u Đ t không b o lãnh, em tính sao?

Thỡ ng xi t ch t bàn tay Trung, nhìn băng qu qua khung c a nh , đ u hai gi t l đ ang t t l n trên má.

- Em yêu Đ t, h Thỡ ng?

- Không, em không nghĩ: em thỡ ng Đ t. Em thỡ ng em, thỡ ng Th o. Em sẽ nói sao v i Th o, h Trung?

- Em sẽ ph i nói th t, Thỡ ng .

- Anh gi n em l m ph i không?

- Không. Anh gi n anh!

...

Chi c xe ch m i ng i t phi trỡ ng v nhà trên con đỡ ng n ng hỡ ng h c nóng. C a s m toan, gió lùa vào ào t, nhỡ ng nóng v n hoàn nóng và ch làm tăng thêm s n ào c a m t thành ph đ ang thay đ i h n lo n. Trung nhìn quang c nh chung quanh. V i Trung cũng xa l , nh ngày Trung đ a Thỡ ng v nhà l n đ u tiên.

...

Trí óc Trung lũng bùng, nghĩ đ n câu chuy n gi a Trung và Đ t m y hôm tr c.

- Đ t bi t Thỡ ng, không ph i là Th o, ph i không?

- Bi t ch anh Trung. Cô y gi u gi m loanh quanh, nhỡ ng ch ch ng m i l m phút là em bi t không ph i Th o. H n n a, em còn bi t cô y bán bia ô m Việt Nam m i sang.

- Đ t bi t đó là ch c a Th o. Đ t bi t Th o có thi n c m v i em nhi u. T i sao, em l i đ a Thỡ ng đi ch i đêm nhỡ ng ch không đ ang hoàng nh v y?

- Đâu ph i em đ a đi. Cô y ch nh em đ a đ n trỡ ng, r i đi theo m y ng i nào em đâu

Đổi thay

Tác Giả: Vũ Đình Kh.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 12:23

---

biết.

Trung chòng hòng, nhìn Đt.

- Vỹ chuyến Thòng có bư là sao?

- Trĩ i. Em làm sao biết đc! Cô y lợng lợi hợ tợng i này đợ nợng i kia. Lợ nợ cợi cợng em phợi nói thợng vợi cô y, đợng gợi em đợ a đợn nợ a. Em không thích làm tài xế cho thợ ngợi nhợ cô ta.

- Đt nợ nói nợng vợi Thòng nhợ vợy sao?

- Còn hợ nợ cợ phợi nhìn cô y, bợ ngợi ta lợi đợng.

- Anh có câu hợi cợi cợng vợi Đt. Hãy trợ lợi anh thành thợ t, coi anh nhợ anh cợ a Thợ o, đợ c không?

- Anh Trung cợ hợi, em không giợ u anh Trung đợ u gì. Anh biết tính em mà. Em bay bợ m, nhợng em có giợi hợ nợ cợ a em.

- , anh cũng thợ y vợy. Đt có thợng Thợ o không?

- Em biết Thợ o thích em. Nhợng em chợ coi Thợ o nhợ bợ n. Nợ u anh thợ y em làm gì không đợng, tợ nay vợ sau, em sợ tránh không gợp Thợ o nợ a.

- Không. Anh không có ý nhợ vợy. Anh chợ muợ nợ biết đợ khuyên Thợ o thôi...

....

Trung đeo đôi kính mát lên che giợ u vợ mợi mợ tợ chán nợ n. Quyợ tợ đợ nhợ này, sợ đợ a tợng lai Trung đợ nợ đợ? Chính anh cũng không tìm thợ y câu trợ lợi. Nhợng cợ cợ đợ đợ a bé trong bợng Thợng, chợ cợ nợ sợ vô cùng khợ nợ nợ nợ u nó không có cha.

“Chợ đợ khuyên Thợ o thôi”.

Trung lợ mợ bợ mợ tợ mình, nhợ đợ khuyên bợ o chính Trung. Anh vợ tợ đợng đợ y, loợng choợng bám giợ thành xe, lom khom qua hàng ghợ nhợ nhàng ngợi cợ nhợ Thợng. Thợ o gây thợ, nháy mợ tợ nhìn Trung và Thợng, trong khi Thợng cúi đợ u, len lén nhìn xuợng đôi giày vợ a bám chỢt bợi đợ tợ Sài Gòn bợng ánh mợ tợ đợ y mợ cợ m...

*

Bàn tay Trung, khợ nợ mợ chợ tợ lợ y bàn tay Thợng, xiợ tợ mợ nhợ. Trung nói nhợ vào tai Thợng:

- Vợ Quợ hợng, anh mợi biết: Anh yêu em, Thợng i. Ngàn lợ n, ngàn lợ n... anh yêu em!!!

Vancouver, 01/06/2010